

1 dum regulariter concedere * solent, si illi ultra Imperatorem, Papam, & Reges Superiorem non recognoscant ex cumulatis per Guilhelm. Anch. de rescript. & morat. concl. 11, nu. 5, Leoncill. de privileg. pauper. 84, nu. 1, & 3, part. 2, Carol. Caruf. in silv. termin. arb. 1, à num. 35, ad 39, Sanfelic. dec. 305, in addit. Fenzon. ad statut. urb. cap. 161, nu. 21, Arias de Mef. var. resolut. lib. 3, cap. 41, n. 26, Leotard. de usur. q. 85, nu. 1, Jo. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 62, n. 25, Salgad. in Labyrinth. credit. part. 2, cap. 30, n. 2, Jo. Ant. ab Ecclef. observ. 123, n. 7, lib. 1, Morot. in Apolog. pro Magistr. Pedem. sub n. 18, vers. Ego sanè Donad. de renunciat. cap. 28, n. 87, & 88, Gallarat. de renunciat. 196, n. 1, Staiban. jun. de interef. lib. 1, quæst. 2, n. 55, & seq. alios cumulat Auctor hic n. 1, & 2, ubi quod id quoque procedat etiam ex consuetudine * quoad debita jurata, tamen si de rigore juris non videatur subsistens. Salgad. in Labyrinth. credit. part. 2, cap. 30, n. 14, Jo. Ant. ab Ecclef. d. observat. 123, n. 14, 17, & 18, lib. 1, Carol. Caruf. in silv. term. arb. 1, n. 62, Fenzon. ad statut. urb. cap. 161, n. 44, latissimè prosequitur, Guilhelm. Anch. de rescript. & morat. concl. 30, nu. 16, 20, 21, & per totam. Donad. de renunciat. cap. 28, à num. 119, ad 127, Auctor hic nu. 24, ubi quod Magistratus dilationes prædictas concedere nequeant; Jo. Carol. Antonell. de tempor. legal. p. 2, cap. 62, n. 29, Jo. Anton. ab Ecclef. d. observat. 123, nu. 6, lib. 1, Guilhel. Anch. de rescript. & morat. concl. 11, nu. 11, & 12, ubi declarat.

2 Dilatio moratoria à Principe concessa regulariter, ordinariè & ex sui natura fidejussores debitorum * non concernit, nec eis proficit, aded ut posthabita concessione illà ab ipsis debitum principale statim exigi postulatè possit Maur. Aretin. de fidejussor. sect. 9, §. 10, n. 1, & 9, fol. 521, Hering. de fidejuss. cap. 27, part. 4, ex n. 76, Gratian. discept. forens. 12, n. 4, Marefc. var. resolut. 130, n. 1, & per totam lib. 2, Hodiern. ad Surd. dec. 301, num. 2, & 3, infinitos cumulat Guilhel. Anch. de rescript. & morat. concl. 66, n. 3, Rot. apud tract. Duard. de censibus dec. 339, num. 6, Salgad. in Labyrinth. credit. part. 2, cap. 30, n. 31, seq. & 41, Fantanell. dec. 473, n. 17, 18, & 19, Fenzon. ad statut. urb. cap. 161, n. 39, Mart. vot. 44, n. 3, Arias de Mef. lib. 2, cap. 13, n. 14, & admittit Auctor hic n. 4, Jo. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 62, n. 19, Donad. de renunciat. cap. 28, n. 94.

3 Cui quidem regulæ trinam applicant limitationem, prima quando habenti moratoriam condemnatio fidejussoris noceret, puta quando eonventi fidejussores regressum haberent contra principalem, eo * quod iste ad favorem fidejussorum renunciavit moratoriæ impetrandæ & usui contra ipsos. Hoc enim casu moratoria debitori concessa etiam fidejussori prodesset; Gratian. d. discept. 12, ex n. 4, seq. & c. ubi quod ita judicavit, & discept. 290, n. 40, Grass. de except. 32, n. 41, Ursil. ad Afflic. dec. 288, n. 1, in fine, cum adductis per Guilhelm. Anch. de rescript. & morat. concl. 66, n. 65, Salgad. in Labyrinth. credit. p. 2, cap. 30, n. 43, & 44.

4 Limitatio secunda est quando fidejussor non renunciavit beneficio cedendarum, * quia tunc utitur dilacione principali concessa, Grass. de except. 32, n. 43, Maur. de fidejuss. sect. 9, §. 10, n. 14, cum adductis per Salgad. in Labyrinth. credit. part. 2, cap. 30, nu. 4, Noguero. allegat. 15, nu. 50, Olea de cession. jur. tit. 6, quæst. 2, sub num. 20,

vers. tamen ubi debitori; dum generaliter firman moratoriam fidejussoribus suffragari quoties istis contra principalem regressus competeret.

5 Tandem pro nunc limitatur conclusio ubi vel obligatio consistit in faciendo ratione individualitatis, & mutui præjudicii debitoris, quia tunc etiam fidejussori * dilatio concessa principalis proficua existit. Marefcot. d. resol. 130, n. 1, & seq. lib. 2, Scac. de judic. lib. 2, cap. 7, n. 392, & optimè declarat Geneca de script. privat. lib. 3, tit. an dilatio quæst. 1, n. 12, fol. 166, Guilhelm. Anch. de rescript. & morat. concl. 66, n. 62, Salgad. in Labyrinth. credit. part. 2, cap. 30, nu. 45, vel quando creditores agunt contra sequestrarios bonorum debitoris * quos isti defendere possunt ratione sui præjudicii, ne interim pendente moratoriâ vendantur eorum bona, Gratian. d. discept. 12, n. 13, Surd. dec. 301, per totam: ubi Hodiern. n. 1, Monac. dec. Florent. 49, n. 10, in fine, Salgad. in Labyrinth. credit. part. 2, cap. 30, n. 46, plures alias limitationes circa hujusmodi regulam, quod moratoria principali concessa non optuletur fidejussori cum ampliacionibus ex professo, & post alios examinat Guilhel. Anch. de rescript. & morat. d. concl. 66.

6 Quibus verò, & quot in casibus moratoria ob privilegium rei * personarum causâ crediti non operatur à n. 5, usque ad 19, & n. 22, hic Auctor inquit, & præter ibi congestos examinat Leotard. de usur. q. 32, nu. 14, & Fufius q. 85, per tot. Guilhel. Anch. de rescript. & morat. tot. volum. & signanter à concl. 20, usque ad concl. 48, Jo. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 62, per totum, Altograd. conf. 95, sub n. 11, vers. tum etiam quia lib. 1, ubi quod cesset moratoria ubi de causâ dotis agitur favore mulierum, Donad. de renunciat. d. c. 28, à n. 141, ad 149, ubi tamen diversificat in hoc moratoriam concessam à Principe à conventa * à creditoribus seu à majori eorum parte, & istam fortius ligari, & extendi etiam ad privilegiatos concludit, Jo. Ant. ab Ecclef. d. observat. 123, n. 15, 20, & seq. lib. 1, Zacch. ad Gall. de Cam. oblig. q. 19, n. 16, ubi quod dilaciones, seu moratoriæ debitoribus in forma Cameræ obligatis non proficiant, Carol. Caruf. in silv. term. arb. 1, n. 28, 33, & seq. & à n. 47, ad 60, Salgad. in Labyrinth. credit. p. 2, c. 30, à n. 13, ad 30, Staiban. jun. de interef. lib. 1, q. 2, n. 59, & 60, ubi quod moratoriæ locum non habeat in dote nec in deposito quod repetit lib. 2, q. 14, n. 32, Merlin. de pignor. ac hypothec. lib. 4, tit. 5, q. 136, per totam.

7 Moratoriam impetrans regulariter fidejussorem præstare obstringitur de solvendo finita dilacione latè Salgad. in Labyrinth. credit. p. 2, c. 30, n. 6, cum pluribus seq. ubi istud ampliat, etiam si in rescripto Principis cautio appareat omiffa, dummodò petatur. Jo. Anton. ab Ecclef. d. observ. 123, n. 10, & 11, ubi quod Princeps de plenitudine potestatis concedere possit dilacionem absque onere fidejubendi, dummodo se subscribat lib. 1, Leoncill. de privileg. pauper. 84, n. 7, p. 2, latissimè Guilhel. Anch. de rescript. & morat. concl. 49, ex n. 1, & per totam: ubi insuper quod requiratur petitio, & vix Princeps fidejussorem remittere valeat nu. 78, 103, 104, & seq. Donad. de renunciat. d. c. 28, n. 104, ad 113, Fenzon. ad statut. urb. d. c. 161, n. 13, & 14. Si autem facta diligenti requisitione propter inopiam habentis dilacionem ad solvendum fidejussores non invenerit, per juratoriam cautionem * huic obligationi sufficienter supplebit ex copiosè relatis per Guilhelm. Anch.

Anth. de rescript. & morat. concl. 49, n. 217, 218, & seq. Fenzon. ad statut. Urb. cap. 161, n. 17, & 18, Donad. de renunciat. d. cap. 28, n. 113, vers. si non invenerit. Jo. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 62, n. 26, & hanc conclusionem amplectitur post alios Auctor hic n. 19, Leoncill. de privileg. pauper. 84, n. 8, part. 2.

8 Et supposito quod moratoris renunciari possit * sicuti admittunt, Gallerat. de renunciat. 196, n. 3, cent. 2, ubi non tam de impetratis, quam de impetrandis, Guilhelm. Anch. de rescript. & morat. concl. 26, n. 1, & per totam. Donad. de renunciat. d. cap. 28, sub n. 183, vers. altera opinio. Cumque nostris temporibus renunciaciones fiant moratoris tam impetratis, quam impetrandis frustra quæreretur, nura renunciatio trahatur etiam ad futuras dilaciones obtentas per debitores post renunciacionem, quam quæstionem examinat, Bardellon. conf. 30, ad quem Auctor se remittit hic num. 20.

9 Moratoria à supremo Principe concessa obligationem in minimo redolet, sed dilacionem meam importat. Hinc igitur sicuti per illam capitalis dumtaxat * solutio differtur, ita cursus usurarum interesse, & annua præstatio exinde quomodolibet debita non impeditur latissimè post alios, Guilhelm. Anch. de rescript. & morat. conclus. 63, à n. 36, ad 55, & à n. 232, ad 247, ubi singulariter limitat quoad interesse lucri vel damni tanquam ex mora solummodo præstandi, & infra latius prosequitur usque ad finem conclusionis præsertim num. 300, Salgad. in Labyrinth. credit. part. 2, cap. 30, num. 49, & 50, Donad. de renunciat. d. cap. 28, n. 149, Leotard. de usur. dicta quæst. 85, à n. 18, ad 31, ubi plures casus recenset, & optimè declarat, cujus scripta reassumpfit, Staiban. jun. de interef. lib. 1, quæst. 2, ex num. 71, ad 66, & tangit Auctor hic num. 21. At si concedantur inducæ per creditores * non currunt usuræ lucri cessantis, cæteræ autem ex conventionone, aut damno emergenti debentur, Salgad. in Labyrinth. credit. part. 2, cap. 30, nu. 51, Guilhel. Anch. de rescript. & morat. d. concl. 63, nu. 129, & latius à num. 329, usque ad 346, ubi videtur inclinare in eam opinioem quod non nisi interesse conventum, seu ex conventionone debitum prætendatur, ubi aliud in concessione dilacionis non fuerit provisum, aut ex conjecturis colligatur, Leotard. de usur. d. q. 85, à n. 32, usque ad finem. Auctor hic n. 21, qui simpliciter loquitur seu tantum in moratoria à Principe concessa. Inter quos creditores si adit Clericus * an sit iudici Ecclesiastico remittendus declarat, San-Felic. dec. 305, per totam.

10 Deveniendò nunc ad materiam, de qua principaliter agitur; juris indubitatissimi est alimenta sub dilacione debitori concessa, non comprehendendi, siquidem eâ non obstante * ad consecutionem alimentorum agitur, ut præter hic cumulat n. 23, comprobant Surd. dec. 323, n. 9, ubi de alimentis quæ præstantur pendente iudicio, quem sequuntur Gratian. discept. 236, n. 51, & 52, Hodiern. ad Surd. d. dec. 323, in princip. Mart. tom. 1, ff. novis. tit. dilatio cap. 47, Salgad. in Labyrinth. credit. p. 2, cap. 30, sub num. 23, vers. Aut ex causa alimentorum. Guilhel. Anch. de rescript. & morat. concl. 40, n. 26, & 28.

11 Illicò ac moratoria conceditur ad præjudicium impetrantis * currere incipit, in odium verò creditoris non nisi à die secutæ interpellationis antequam agere nullatenus impediatur, Arias de Mef. lib. 3, cap. 41, num. 26, & 27, Carol.

Caruf. in silv. term. art. 6, num. 20, & sequent. Publicæ utilitatis ex causa Princeps posteriori creditorem anteriori * præferre valet, ut admittit Auctor hic num. 27, Buratt. dec. 715, num. 1, & faciunt tradita per Acoft. de privileg. credit. ampliat. 2, ferè per totam; hoc tamen non procederet quoad creditores diversæ jurisdictionis * inter quos militat quoque regula prior in tempore, potior in jure, Alex. conf. 31, sub num. 8, vers. Sed in casu nostro & 9, lib. 1. Rot. dec. 228, n. 33, & seq. part. 8, & dec. 131, n. 27, part. 9, tom. 1, recent. Merlia. de pignor. & hypothec. lib. 4, tit. 1, quæst. 36, n. 9. Quæ tamen regula non militat in eodem instrumento, * actu, aut testamento, in quibus non datur prius, & posterius, sed omnia simul, & femel eodem momento vires suscipiunt, ac perficiuntur, dixi allegat. 79, numer. 1, lib. 3, Rot. coram Merlin. dec. 792, num. 21, Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 4, quæst. 3, num. 14, 17, & 18, & post tract. dec. 71, num. 8, repetita dec. 161, num. 6, part. 9, tom. 1, recent. & dec. 147, num. 8, apud eundem, Merlin. de pignor. & in Roman. a dotis 11, Februarii 1656. §. neque sciam Bevilacqua.

CAPUT XIII. SUMMARIUM.

1 Sequestrum omni jure prohibitum est. Fallit ubi extat consuetudo in contrarium num. 2. Conceditur quando neutra ex partibus possidet num. 3. Conceditur in gradu appellationis ob periculum dilapidationis num. 4. Dicitur quod provenit ex decreto judicis numer. 5. Voluntarium verò quod fit de partium consensu num. 6. Laico, ne solvat Clerico à iudice seculari fieri potest numero 7. Non resolvitur nisi finita lite num. 8. Cautio idonea fieri impeditur, & factum remouetur numer. 9. Juratoria cautione non tollitur num. 10. Declara ut num. 11. Non tollitur per cautionem stante obligatione Camerali num. 13.

2 Obligatus in forma Cameræ pro condemnato habetur.

3 Debitori debentur alimenta ex fructibus sequestratis.

4 JUDICI à sequestris minimè inchoanda tritum, ac vulgare præexistit; Ideò sequestrum * omni jure prohibitum post alios comprobatur Auctor hic à principio cum numeris sequentibus allegat. 124, numero 61, lib. 3. Thomat. decif. Macerat. 12, numero 7. & sequent. Georg. Mund. conf. 10, numer. 14, lib. 1. Rot. apud Salgad. in Labyrinth. credit. decif. 11, numer. 9, Joan. Baptista Antonell. conf. 9, num. 3, Buratt. dec. 133, num. 11, & dec. 904, num. 4, Galupp. in prax. part. 2, cap. 3, n. 10.

5 Si tamen adit stylus, consuetudo, aut statutum, quod sequestra * etiam in principio concedantur, observari debet, Cyriac. controuers. 494, numero 10, Joan. Baptista Antonell. conf. 9, numero 9, & 10. Sicuti ab initio sequestrum conceditur * etiam in prophanis, quando neutra partium possidet, vel saltem turbida est illorum possessio donec de bono jure interim cognoscatur, Gratian. discept. 402, numero 15. Rot. coram Duran. dec. 243.

dec. 243. n. 1. Post. de manuent. observ. 75. n. 31. & 35. Rot. in Romana hereditatis de Fabius 29. Aprilis 1641. §. finali Bichio, & post alios admittit Auctor hic sub n. 19.

Ad eandem regulam prohibitionis sequestri antè, post coeptum, & pendente iudicio succedit alia limitatio, juxta quam sequestro fit locus ubi dilapidationis * subest timor, & hoc maximè obtentà jam sententià favorabili in gradu appellationis dixi allegat. 124. n. 62. lib. 3. Buratt. dec. 545. n. 5. Cyriac. controuv. 507. n. 5. Jo. Franc. Andr. controuv. 264. per totam, Rot. in Romana Vineæ 17. Aprilis 1643. §. Unde Bichio. Quam limitationem amplectitur Auctor hic n. 23.

Præmissa prius sub num. 4. divisione sequestri in necessarium, & voluntarium: Necessarium dicitur sequestrum, * quod provenit ex decreto iudicis, & regulariter non privat possessione, Duran. decis. 480. num. 10. & 17. cum infinitis apud Post. de manuent. observat. 60. num. 1. Voluntarium verò sequestrum dicitur, * quod fit de partium consensu, & regulariter privat possessione, Gratian. discept. 114. num. 13. & 14. cum adductis per Post. de manuent. observat. 60. n. 13.

Sequestrum pecuniæ in manibus Laici ne solvat Clerico * emanatum à iudice seculari non sustinetur, Ciarlin. controuv. 44. n. 9. & seq. & latius controuv. 171. n. 1. & seq.

Facto autem legitime sequestro non revocatur seu non resolvitur * nisi lite quoad omnes instantias finita, Peon. dec. 33. nu. 22. Salgad. de reg. protect. part. 2. cap. 16. ex n. 62. & in Labyrinth. credit. part. 1. cap. 13. §. 1. n. 7. & part. 3. cap. 16. n. 69. alios recenset Auctor hic n. 25. & 26. ubi quod idonea cautione * sequestrum fieri impediatur, & jam secutum removeatur idem comprobant, Rot. dec. 654. n. 5. & 6. part. 2. recent. repetita apud Buratt. dec. 105. & dec. 595. n. 7. ibique Ferentill. num. 9. & coram Card. Ottob. dec. 69. n. 1. Gratian. discept. 531. num. 92. Pignat. ad statut. Ferr. rubr. 28. n. 41. in tantum quod ob impotentiam cavendi non sufficiat juratoria * cautio, Giurb. dec. 4. num. 38. cum adductis per Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 28. num. 46. & inclinant alii, de quibus apud Auctorem hic num. 26. Ferentill. ad Burat. dec. 595. sub n. 9. versic. nec sufficit.

Prædicta verò intelligi debent quoad sequestrum pro securitate iudicii emanatum, concessum enim in executionem iudicati * non nisi actuali satisfactione submovetur, Thomat. dec. Macerat. 51. n. 10. Rot. apud Zacch. de Cameral. obligat. dec. 118. n. 9. & 10. & coram Buratt. dec. 653. nu. 1. Ferentill. ad eundem d. dec. 595. sub n. 9. vers. Verum hæc ubi, tamen limitat, quando non ita clarè de credito obtinentis sequestrum liqueret, Jo. Baptist. Antonell. conf. 9. n. 13. Cumque obligatus * in forma Cameræ habeatur pro condemnato, Rot. apud Zacch. de Cam. oblig. dec. 1. n. 16. & dec. 446. n. 2. part. 2. recent. & coram Duran. dec. 75. n. 4. cum adductis per Ferentill. ad Buratt. dec. 401. num. 23. Leoncill. decis. Ferrar. 67. n. 2. Pari ratione per cautionem non tollitur * sequestrum contra debitorem in forma Camerali obligatum, Ferentill. ad Buratt. d. dec. 595. sub n. 9. vers. 2. limitatur. Thomat. d. dec. 51. n. 10. & per tot. Zacch. ad Gullef. de Cameral. oblig. q. 37. n. 94. Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 28. n. 44.

5
6
7
8
9
10
11
12
13

Tandem concludit Auctor hic n. 27. alimentata debitori debent ex fructibus, * quoties ejus bona sub sequestro remanent, qua de re dixi ad cap. 1. in fine, & nunc addo, Post. de manuent. observ. 75. n. 49. in fine, & post tractat. dec. 409. n. 2. & faciunt tradita per Rub. in annot. ad dec. 1. sub n. 105. vers. Insuper part. 9. tom. 1. recent. Andr. Censal. decis. Lucen. 76. n. 8. & 9. ubi tamen quod alimentorum commoditates sequestrari possint.

CAPUT XIV.

SUMMARIUM.

- 1 Donatarius donanti egeno tenetur ad alimenta. Præsumitur quod præstiterit alimenta donanti nisi iste contrarium probet n. 4. Si per pactum promiserit alimenta & non præstiterit, cadit à donatione n. 5. Fallit in donatione facta Ecclesiæ nisi adsit pactum caducitatis n. 7.
- 2 Donatio ob denegata alimenta rescinditur. Declara si præcesserit petitio num. 3. Cum onere alendi non indiget insinuatione n. 9. Cum onere alimentorum ob non implementum corrumpit n. 11.
- 6 Donator ob non præstita sibi alimenta potest agere præscriptis verbis, conditione ob causam, & rei vindicatione utili.
- 8 Restitutio in integrum competit Ecclesiæ adversus caducitatem à donatione ob non præstita alimenta donanti.
- 10 Contractus ob non adimpletam conditionem resolvitur.

EX natura rei, & obligationis antidotalis donatarius in casu egestatis donantis erga eundem seclusa * etiam quacunque promissione tenetur, quemadmodum pluribus exornat hic Auctor num. 1. Scribentes in leg. fin. eod. de revocand. donat. Calvin. de equit. cap. 84. num. 2. Cutel. de donat. tract. 2. discurs. 1. special. 8. n. 10. & sub n. 13. vers. Si enim, n. 19. & n. 21. Leoncill. de privil. pauper. 93. n. 1. p. 2. Spad. conf. 17. n. 15. lib. 1. & conf. 235. n. 6. & conf. 289. n. 6. & 7. lib. 2. Rot. dec. 485. n. 1. part. 1. divers. Larr. dec. 66. n. 32.

Successivè suboritur quæstio, num in prædicto casu locus fiat revocationi donationis ob non præstita alimenta, expressè non promissa in donatione, etiam si non præcesserit eorum * petitio, & articulo magistraliter discussio affirmativam pro revocatione donationis amplectitur, Larr. dec. 66. per totam, Calvin. de equit. d. c. 84. nu. 8. fundamentum faciens super ingratitudine donatarii, Leoncill. de privil. pauper. 92. n. 2. p. 2. Negativa tamen opinio, quod nimirum fit locus, revocatione donationis ob non præstita * alimenta donatario magis aridet, nisi præcesserit petitio, Spad. d. conf. 235. n. 8. lib. 2. Jo. Franc. Andr. controuv. 229. n. 6. & re maturè digesta optimè concludit Auctor hic sub n. 1. vers. Denique Surdus.

Adjecto autem in donatione pacto alendi donatarium, tunc si donatarius agit ad alimenta in præteritum nil agit, nisi concludenter probet se non alium, * ex quo pro donante viget præsumptio, quod ipse donatarium aluerit, Buratt. dec. 7. nu. 11. Spad. dicto conf. 235. n. 1. & 2. lib. 2. At

At si contrarium demonstrat vel ex conflatione debiti, aut ex aliis, * tunc dum donatarius non præstitit alimenta donatori egeno revocatur donatio, nec admittitur more purgatio, Leoncill. de privil. pauperum 92. numero 3. part. 2. Cutell. de donation. tract. 2. discursu 1. speculatione 8. numero 27. fol. 52. ubi quod dominium rei donatæ transvolet in donantem. Carol. Caruf. in silv. term. arb. 31. numero 94. & latius declarat Auctor hic ex numero 2. usque ad numerum 8. ubi concludit quod donatio facta cum onere alendi, & donatarius non implet promissa præstando alimenta, tres donatori competant actiones præscriptis verbis, * conditio ob causam, & rei vindicatio utilis favore alimentorum, ut ibidem numero 7. Caren. resolutione 23. numero 3. Joan. Andr. Georg. allegatione 31. numero 20. & 26.

Superius dicta non militare in donatis Ecclesiæ cum onere alendi, nisi accedat pactum caducitatis * in casu non implementi, seu resolutivum donationis. Joan. Andr. Georg. dicta allegatione 31. nu. 11. & per totam. Caren. dicta resolutione 23. nu. 9. Novar. de privilegio miserabilium personarum 30. in ult. impressione. Barhof. de univers. jur. Eccles. libro 3. capite 13. numero 19. Buratt. decisione 7. nu. 11. Bortillier. de success. ab intest. cap. 1. Theorem. 36. nu. 14. fol. 160. & secundum præmissa intelligendus Thomat. de Tutor. & Curat. titulo 19. sub numero 3009. limit. 352. versic. etiam si sit Ecclesia: ubi tamen subiungit restitutionem Ecclesiæ * debent in integrum, quemadmodum animadvertit Auctor hic n. 19. Quam fanè donationem cum onere alendi non indigere * insinuatione observavit Auctor supra cap. 11. nu. 20.

Contractus ultro, citroque obligatorii ex inobservantia pactorum seu conditionum ex una parte etiam in minimo in totum resolvuntur; * nec altera pars tenetur illis stare, sive pactum sonet in modum, sive in conditionem, exitu enim inspecto modus & conditio æquiparantur ex cumulatibus hic num. 8, 9, & sequent. ubi concludit esse locum rescissioni contractus, quando aliàs is, cui modus, vel conditio adimplenda erat, non fuisset contracturus. Gratian. disceptatione 307. nu. 24. Barz. decisione 48. num. 45. Surd. decisione 220. numero 15, & seqq. & decisione 344. num. 15, & 16. Altograd. consilio 9. numero 4. 91, & 92. libro 1. Joan. Carol. Antonell. de tempore legal. libro 1. capite 54. numero 1. Nig. de laudem. questione 59. num. 2. in fine, & num. 3. tomo 2. & latè professorum adden. ad Gratian. decis. March. 13. nu. 1. & per totam. Royal. decisione 64. numero 6. ubi de emptore qui promiserat dare fideiussores quem sequitur Eminentiſſim. Orthobonus decisione 131. nu. 16. Rub. ad Rot. decisione 81. in annotat. num. 77, & 78. part. 8. recent. ubi concludunt, quod si emptor pro parte pretium solvere anticipatè, seu ad certum tempus, promiserit, & pro parte venditorem cautum reddere, si præcisè non adimpleat, ex contractu sic non impleto agere non possit, & venditori liceat cuicumque rem ipsam vendere ea ratione, quia non nisi sub dictis conditionibus realiter prius exequendis contrahere intellexerat.

Redeundo ad donationem cum reservatione alimentorum sive per viam modi, sive conditionis * adjecta ob non implementum donatio ipsa resolvitur, leg. 1. Cod. de donat. qua sub mod. leg. fin. Cod. de revocand. donat. Cyriac. controuv. 239. Donat. de renunciat. cap. 19. nu. 56. ac per totum. Caren. resol. 23. n. 4. & 5. Buratt. decisione 640. nu. 15, & 16. ubi quod istud maximè procedat si Melius ad Castellum de Alimentis.

adsint clausulæ resolutivæ, Rot. coram Comitol. decis. 54. nu. 27. & decis. 203. n. 1. part. 6. recent. & in Mediolanen. donationis 10 Junii 1645. §. quia in donatione versic. si quidem & 16 Martii & 17 Decembris 1646. coram Ghislerio, & in Romana donationis 3 Junii 1658. §. unde etiam R. Cerro.

CAPUT XV.

SUMMARIUM.

- 1 Legatum diviti relictum in causam alimentorum non dicitur factum. Secus si sit factum pauperi numero 2. Et de ratione numero 3. Dotis pauperi relictum dicitur pium numero 4.
- 5 Dos, & alimenta æquiparantur, & ab alimentis ad dotem, valet argumentum. Et è contra numero 6. Declara ut numero 7.
- 8 Alimenta peti debent coram iudice causæ principalis.

QUESTIONEM satis examinatam per Auctorem capite 3. ubi nos quoque annotavimus, denuò excitat hic nu. 3. replicando causam alimentorum pauperi debitorum favorabilem, ac piam esse, nec istud in dubium revocatur, nisi alimenta diviti deberentur, adeò ut * legatum diviti relictum in causam alimentorum non dicatur factum. Giovagn. consil. 78. n. 30. libro 1. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2. cap. 43. n. 1, & 6. Factum vero pauperi in causam alimentorum censetur factum. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. libro 4. capite 43. numero 2. & seqq. Gratian. disceptat. 565. numero 8. Ciarlinus controvers. 28. num. 11. Buratt. decisione 73. numero 36. Lanfranc. Zacchi. de sular. questione 37. num. 9, & 10. ubi rationem assignat, * quia legatum ex persona legatarii interpretationem recipit. Leoncill. de privilegio pauperum 23. nu. 29. & privilegio 208. num. 2. & §. 99. Rogger. consilio 17. num. 18. libro 2. latè Rauden. de Analog. cap. 28. ex numero 156. Et circa hanc materiam videnda sunt quæ diximus capite 3. Quemadmodum circa argumentum quod nimirum ab alimentis ad piam causam, & è contra procedat pariter diximus dicto capite 3. quod fanè repetit Auctor hic num. 4. ubi quod in hoc omnes conveniant.

Legatum quoque dotis pauperi relictum iudicatur pium, * ut infert Auctor hic numero 5. Gratianus disceptatione 666. numero 5. ubi quod dos pauperi relictà in causam alimentorum cedat. A. mat. decis. Ferrar. 24. nu. 7. Mar. Cutel. de donatione discurs. 1. special. 6. num. 74. tom. 2. Rauden. de Analog. libro 1. capite 33. nu. 44. & sequent. Ciarlinus controuv. 28. numero 11. Leoncill. de privileg. pauperum 94. numero 1. & per totum.

Siquidem dos, & alimenta æquiparantur, * ita ut ab alimentis ad dotem valeat argumentum. Cephal. consilio 485. numero 80. Seraphinus decisione 447. num. 7. Rota decisione 395. numero 3. part. 2. recent. Treutlerus consilio 37. num. 188. Olasc. decisione 124. numero 3. Sicut etiam à dote * ad alimenta saltem affirmativè. Cavagnolus decision. consil. 61. numero 11. ubi id præsertim militare subiungit ubi nulla subest ratio diverſitatis. Giurba decisione 5. num. 12, & 40. cum sequentibus, ubi optimè declarat Mantie. de tacitur. & ambiguitat. libro duodecimo. titulo 16. numero 17. ubi quod argumentum etiam negativè valeat, dixi allegat. 80. num. 4. lib. 3. Rota apud Mangil.

11